

Nr 15.

Ankom till riksdagens kansli den 6 mars 1931 kl. 2 e. m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av väckt motion om skatteplikt i vissa fall för staten tillhörig för försvarsändamål avsedd fastighet.

(2:a avd.)

I en inom andra kammaren väckt, till bevillningsutskottet hänvisad motion, nr 169, har herr *Johansson* i Fårekulla m. fl. hemställt, »att riksdagen för sin del ville besluta sådan ändring i kommunalskattelagen av den 28 september 1928, att staten tillhörig för försvarsändamål avsedd fastighet blir skattepliktig till fastighetsskatt i den utsträckning, som den nyttjas för annat ändamål».

Beträffande motiveringen för detta förslag, i den mån densamma ej här nedan återgivits, tillåter sig utskottet hänvisa till motionen.

I 5 § 1 mom. kommunalskattelagen den 28 september 1928 är från skatteplikt till fastighetsskatt bland annat undantagen staten tillhörig för försvarsändamål avsedd fastighet, i den mån den för sådant ändamål nyttjas, försåvitt fastigheten ej är att anse som en fristående industriell anläggning. Beträffande tillämpningen av denna bestämmelse innehålla anvisningarna till nämnda författningsrum bland annat följande. Stadgandet om skattefrihet för staten tillhörig för försvarsändamål avsedd fastighet, i den mån den för sådant ändamål nyttjas, innebär exempelvis, att, om ett staten tillhörigt örlogsvarv mera stadigvarande användes jämväl för byggande av fartyg, som ej avse försvarsändamål, vare sig detta sker för statens eller för annans räkning, skatteplikt skall föreligga för så stor del av varvsfastighetens värde, som provas skäligt med hänsyn till denna verksamhets genomsnittliga omfattning i förhållande till hela den å varvet bedrivna verksamheten, samt att, om ett övningsfält upplåtes för jordbruk eller därmed jämförligt ändamål, skatteplikt föreligger för den del av övningsfältets värde, som skäligen kan anses utnyttjad genom upplåtelsen. Användes fastigheten endast i ringa utsträckning för annat än försvarsändamål, föranleder detta ej skatteplikt; sålunda föreligger ej skatteplikt på den grund, att en mindre betesrätt upplåtes å en för militärövningar använd plats eller att på dylik plats sker skogsavverkning av mindre omfattning.

För inkomst av fastighet genom dess begagnande för de i 5 § 1 mom. kommunalskattelagen avsedda ändamål är staten även enligt 54 § i samma lag frikallad från kommunal inkomstskatt.

Motionen.

I motionen har hänvisats till visst fall, där skattemyndigheterna förklarat staten tillhörigt skjutfält fritt från skatteplikt, ehuru detsamma delvis bestode av jordbrukslägenheter, vilka vore utarrenderade för normal jordbruksdrift och för vilka vederbörande regemente uppbure årligt arrende. Under de tider, då skjutövningar påginge, måste arrendatorerna utrymma lägenheterna, men i övrigt disponerades och brukades dessa som vilken som helst annan arrenderad jordbruksfastighet. Och då skjutövningar påginge endast mycket kort tid varje år, vållades arrendatorerna ytterst ringa om överhuvud taget något intrång i sin näringsutövning. Det vore under sådana förhållanden svårt att finna något realskäl, som talade för annat än att kommunerna borde få uppbära fastighetsskatt för dessa lägenheter.

Utskottets yttrande.

Såsom framgår av den ovan lämnade redogörelsen för gällande bestämmelser torde motionärernas syfte vara tillgodosett redan med nuvarande avfattning av desamma. Där det blivit ådagalagt att en för försvarsändamål avsedd fastighet utnyttjas till någon icke alltför obetydlig del för annat ändamål, föreligger uppenbarligen skatteplikt enligt kommunalskattelagen. Bedömandet av om sådant fall är för handen måste dock alltid ankomma på de myndigheter, åt vilka skatteförfattningarnas tillämpning är anförtrödd. Då utskottet icke kan finna, att motionärernas hemställan innefattar någon avvikelse från redan nu gällande bestämmelser och dessa icke synas utskottet vara i behov av förtydligande, hemställer utskottet,

att motionen II:169 av herr Johansson i Fårekulla m. fl., om skatteplikt i vissa fall för staten tillhörig för försvarsändamål avsedd fastighet, icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 6 mars 1931.

På bevillningsutskottets vägnar:

JOH. NILSSON.

Närvarande: se under betänkandet nr 13.